

Vlaams
Parlement

vergadering **C216**
zittingsjaar 2020-2021

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie,
Wetenschap en Innovatie

van 25 maart 2021

(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie georganiseerd.)

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Elke Sleurs aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de impact van de coronacrisis op jonge onderzoekers – 2555 (2020-2021)	3
VRAAG OM UITLEG van Maurits Vande Reyde aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de impact van dropshipping op de Vlaamse economie – 2597 (2020-2021)	5
VRAAG OM UITLEG van Tom Ongena aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de moeilijkheden in sommige sectoren, zoals de horeca, om tijdig personeel aan te werven – 2506 (2020-2021)	
VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de zoektocht naar horecapersoneel – 2560 (2020-2021)	9
VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over het advies van de SERV en het Overlegplatform Arbeid en Handicap over de preventieve aanpak van langdurig zieken – 2508 (2020-2021)	15
VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over correspondentietesten op de arbeidsmarkt – 2523 (2020-2021)	20
VRAAG OM UITLEG van Tom Ongena aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de invoering van het facturatiemodel voor de dienstencheques – 2533 (2020-2021)	22
VRAAG OM UITLEG van Ilse Malfroot aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de oververtegenwoordiging van jongeren in de intensieve tijdelijke werkloosheid – 2534 (2020-2021)	26

VRAAG OM UITLEG van Elke Sleurs aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de impact van de coronacrisis op jonge onderzoekers – 2555 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: Mevrouw Sleurs heeft het woord.

Elke Sleurs (N-VA): Minister, mijn aandacht werd getrokken door wat een tiental dagen geleden in De Standaard stond in verband met jonge onderzoekers, specifiek de doctoraatsstudenten en de postdocs. Die zitten eigenlijk toch wel een beetje met de handen in het haar door de coronamaatregelen. Volgens het artikel kunnen ze hun onderzoek maar moeizaam voortzetten. Dat komt in het gedrang omdat oude archieven gesloten zijn, omdat laboratoria moeilijk toegankelijk zijn, omdat ook reizen werden verboden en veldwerk dus bijzonder moeilijk is geworden. Aan gezien een beurs voor doctoraatsonderzoeken toch wel beperkt is in de tijd, namelijk twee tot vier jaar, kan dat natuurlijk wel een invloed hebben op hun eindresultaat. Een op de drie onderzoekers zou daardoor nu in moeilijkheden verkeren.

De universiteiten hebben ook al wel actie ondernomen. Zo hebben ze meldpunten opgericht. Bij de KU Leuven, onder andere, zou men toch al een dertigtal meldingen van aanvragen hebben, maar ook het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek (FWO) kreeg een dertigtal verzoeken tot uitstel. De rectoren verwachten toch wel dat er nog meer problemen zullen komen en dat er dus nog meer vragen tot uitstel zullen komen.

Een algemene maatregel is natuurlijk niet evident, want er zijn doctoraatsstudenten die melden dat ze door de huidige pandemie net meer tijd hebben gehad om aan hun doctoraat te werken, dat ze productiever zijn dan anders. Anderzijds kan uitstel er ook toe leiden dat de budgetten van de komende generaties worden geblokkeerd.

Minister, zelf gaf u aan dat er extra budgetten zouden zijn, maar ook dat u dat zou bekijken om er een oplossing voor te vinden. Ons budget is immers natuurlijk niet oneindig.

Hebt u eigenlijk zicht op deze problematiek? In het artikel wordt immers toch aangegeven dat een op de drie in de problemen zou zitten. Klopt dat? Hebt u zicht op die cijfers, op hoe de problematiek echt is? Hebt u al een voorstel van de universiteiten ontvangen? Wat wordt voorgesteld? Wat zal die budgettaire impact dan wel zijn? Mocht er nog geen voorstel zijn van de universiteiten, wat is dan de eigenlijke timing? Hoeveel aanvragen zou het FWO hebben ontvangen? Hoe gaat het FWO om met de vragen tot uitstel? Werd er reeds uitstel verleend door het FWO?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega Sleurs, dank u wel voor uw vragen.

Zowel ikzelf als mijn kabinet staan, zoals u weet, in nauw contact met de onderzoekswereld, bijvoorbeeld via de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR), maar ook via de raad van bestuur van het FWO. Ik ben mij absoluut bewust van de impact van de crisis op de onderzoekswereld. Dat is de reden waarom we de vragen tot financiering van de verlenging zeker opnemen. In het begin van de crisis waren de onderzoekers zeer creatief als het erover ging die pandemie ook als een opportuniteit te zien, bijvoorbeeld doordat ze de tijd konden nemen om tussentijdse resultaten te evalueren, of omdat ze daardoor net die ene paper of dat ene doctoraatsproefschrift konden afwerken. Het is dus niet zo makkelijk om er een eenduidig

cijfer op te plakken. In het artikel heeft men het over een op de drie, maar bijvoorbeeld het FWO heeft tot op vandaag nog maar dertig aanvragen tot verlenging ontvangen. De grote toestroom aan aanvragen blijft dus uit. We zullen dit dus individueel, dossier per dossier bekijken om de beste ondersteuning te kunnen geven.

Het klopt wel dat de VLIR een aanvraag had ingediend voor ondersteuning van de onderzoekers, maar na onderling overleg met hen is afgesproken dat zij hun vraag verder zouden verduidelijken en uitwerken. We hebben nog geen nieuwe versie ontvangen.

Daarnaast heb ik aan het FWO de opdracht gegeven om in kaart te brengen wat de financiële ondersteuning zou moeten zijn om een verlenging voor onderzoekers mogelijk te maken, zeker voor degenen die nu in hun laatste jaar zitten. We zullen dan met de Vlaamse Regering moeten bekijken of we daarvoor de nodige financiële middelen kunnen vrijmaken. Maar dat dossier is nog niet klaar om naar de regering te gaan.

We hebben van het FWO een dertigtal mails gekregen. Er zijn voorlopig een aantal budgetneutrale oplossingen op maat gevonden. Zo moeten bijvoorbeeld expertenpanels bij de evaluatie van projecten rekening houden met de uitzonderlijke omstandigheden. Verder is er de mogelijkheid om in je aanvraagformulieren specifieke factoren als gevolg van de pandemie te vermelden en is de deadline om projectvoorstellen in te dienen verschoven om iedereen voldoende tijd te geven.

Als conclusie kunnen we dus stellen dat er een beperkt aantal aanvragen is voor een verlenging van onderzoeksprojecten. Momenteel heb ik nog de mogelijkheid om dossier per dossier een oplossing op maat te zoeken. Maar we houden de vinger aan de pols en als het nodig is, ga ik naar de regering met een dossier om de budgettaire effecten daarvan op te vangen.

De voorzitter: Mevrouw Sleurs heeft het woord.

Elke Sleurs (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord.

Het is goed dat het om een beperkt aantal dossiers gaat. Ik denk ook wel dat er heel wat creativiteit is om de problemen op te vangen. Maar een individualisering van de dossiers lijkt me momenteel inderdaad de beste aanpak, aangezien de verschillen tussen de onderzoekers heel groot zijn. Ik zal samen met u die vinger aan de pols houden. Ik heb geen bijkomende vragen.

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Caroline Gennez (Vooruit): Ik wil aangeven dat er bij een aantal onderzoekers inderdaad wel een probleem is. Ik denk dat het belangrijk is om in kaart te brengen waar het probleem zich precies situeert. Ik wil de oproep ondersteunen om aan het FOW en de universiteiten te vragen om het probleem globaal in kaart te brengen en om, indien nodig, extra middelen uit te trekken. Ik denk dat we waardevol, innovatief en noodzakelijk en dus al geselecteerd wetenschappelijk onderzoek niet verloren mogen laten gaan in deze crisis. Ik ondersteun dan ook de vraag van collega Sleurs.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik wil collega Sleurs bedanken omdat zij altijd heel constructieve vragen stelt over wetenschappelijk onderzoek en de onderzoekswereld. Op die manier komt dat ook eens 'in the picture'.

Collega Gennez, ik begrijp dat u zich aansluit bij deze vraag. We bekijken dit dossier per dossier. Ik heb ook aangegeven dat wanneer dit zwaarder wordt, we zullen nagaan hoe we financieel kunnen bijspringen.

De voorzitter: Mevrouw Sleurs heeft het woord.

Elke Sleurs (N-VA): Ik dank de minister voor haar woorden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Maurits Vande Reyde aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de impact van dropshipping op de Vlaamse economie – 2597 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: De heer Vande Reyde heeft het woord.

Maurits Vande Reyde (Open Vld): Collega's, mijn vraag gaat over eerlijke concurrentie. Onze lokale winkels en ondernemers worden in deze tijden, maar eigenlijk ook al voordien, blootgesteld aan concurrentie die verder gaat dan de Dorpsstraat, maar die zich via de bestaande mogelijkheden over de hele wereld afspeelt.

Wij zijn natuurlijk een groot voorstander van online winkelen, van digitaal winkelen en alles wat daarbij hoort, maar de regels moeten wel eerlijk zijn voor iedereen. En op dat vlak scheelt er een en ander. Uit onderzoek is gebleken dat inzake veiligheid en aansprakelijkheid, er online steeds meer klachten zijn. Die hebben vaak te maken met wat men dropshippers noemt. Dropshippers – voor diegenen die daar nog niet van gehoord hebben – zijn mensen die geen voorraad aanhouden, maar producten verkopen op basis van vragen die online binnenkomen. Er is niets mis met die techniek op zich. Veel mensen gebruiken dit op een legitieme manier. Er zijn echter ook veel gevallen, die veelal verlopen via grote, buitenlandse – vaak Aziatische – platformen, waarbij mensen massaal brol importeren, onveilige brol zelfs, en die dan online dumpen met misleidende advertenties. Ze kunnen daar ook niet aansprakelijk voor gesteld worden. Er is geen adres te vinden, niemand te contacteren.

De vraag is wat we daaraan kunnen doen. Dat is meteen ook mijn vraag. Ik beseef dat die bevoegdheden niet allemaal bij u liggen, minister, of vooralsnog niet. Maar ik vroeg me af u daar toch een prioriteit of een punt van kunt maken, al zal dat natuurlijk niet onmiddellijk kunnen. Hebt u hierover overleg met uw federale collega's en op Europees niveau? Welke hefboomen zijn er op Vlaams niveau om daar iets aan te doen? Ik heb uiteraard zelf ook gezocht naar zaken die we op Vlaams niveau kunnen doen, zoals het informeren van consumenten.

Minister, in het licht van de beslissingen die gisteren genomen zijn, is het natuurlijk ook belangrijk dat we de eerlijke concurrentie bewaken. Kunt u daar al licht op laten schijnen? Een van de maatregelen van gisteren is dat er moet worden gewinkeld op afspraak. Die verplichting is strikter voor kleine winkels dan voor grotere winkels.

Ik heb daarbij twee vragen, waarvan ik het begrijp indien u ze niet onmiddellijk kunt beantwoorden. Zal erop toegezien worden dat kleinere winkels niet oneerlijk behandeld worden ten opzichte van grotere winkels die hetzelfde assortiment verkopen? We hebben dergelijke zaken gezien tijdens de eerste lockdown – herinner u de tuinproductsaga's.

Op welke manier zullen we onze lokale winkels steunen tijdens deze lockdown, waarin ze niet volledig gesloten worden, maar wel veel omzetverlies zullen lijden door die afsprakenregeling? Zal het Vlaams beschermingsmechanisme daartoe aangepast worden?

De voorzitter: Collega Vande Reyde, ik moet zeggen dat u creatief bent in uw vraagstelling. Ik begrijp uw bijkomende vragen wel.

Maurits Vande Reyde (Open Vld): Voorzitter, voor alle duidelijkheid: het is zeker niet mijn bedoeling om 'sneaky' te zijn. Als de minister op dit moment niet kan antwoorden, heb ik daar geen enkel probleem mee. Als ze al aanzetten heeft, kan ze die meedelen, maar het is uiteraard geen verplichting om op mijn bijkomende vragen te antwoorden.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega Vande Reyde, ik heb een probleempje: ik ben uit de Zoomsessie gevlogen. Ik heb uw laatste bijkomende vragen gehoord, over wat we zullen doen inzake dat winkelen op afspraak. De vragen die u daarvoor nog stelde, heb ik evenwel niet gehoord, want ik heb een minuut gemist.

De voorzitter: Collega Vande Reyde stelde u de vraag hoe we de winkels willen ondersteunen en of de nieuwe maatregelen niet leiden tot discriminatie tussen kleine en grotere winkels. Daarmee wijken we wel sterk af van het onderwerp van deze vraag om uitleg, namelijk dropshipping.

Minister Hilde Crevits: Ik wilde toch graag weten wat er precies gevraagd werd. Bedankt voor uw vraag, collega. U hebt uitgelegd wat er precies verstaan wordt onder 'dropshipping'. Het gaat om een verkoopsysteem waarbij een verkoper verschillende producten te koop aanbiedt, via een online marktplaats of eigen webwinkel, die hij zelf niet in stock heeft. Op het moment dat een klant een bestelling plaatst, gaat de dropshipper elders dat product aankopen aan een lagere prijs, vaak bij buitenlandse leveranciers, fabrikanten of groothandelaars. Daarop laat hij het product rechtstreeks bij de klant leveren.

Op zich is dat een manier voor starters om zonder al te veel kapitaal een bedrijf op te richten. Er rijst natuurlijk wel een probleem als er vooral winst gemaakt wordt doordat regels die reguliere handelaars wel volgen, niet gerespecteerd worden, bijvoorbeeld op het vlak van consumentenrechten. Dat leidt tot grote problemen. Ook konden in het verleden sommige goedkope producten, geleverd vanuit China, een voordeelregime genieten op het vlak van btw en van uitzonderlijk voordelige transportkosten.

Over dropshipping zijn geen aparte cijfers beschikbaar. Wouter Dewulf en Roel Gevaers van de Antwerp Management School hebben zich vorig jaar al over de problematiek gebogen. Ze stelden de rentabiliteit van het dropshippingmodel in vraag door het samenvallen van vier fenomenen.

Ten eerste heeft de impact van de corona op de luchtvaart tot gevolg dat er niet langer spotgoedkope vrachtruimte in de buik van passagiersvliegtuigen beschikbaar is voor snelle leveringen. Die 'bellyspace' was goed voor de helft van de wereldwijde vrachtcapaciteit. Tariefverhogingen voor vrachttransport zijn dus het gevolg.

Daarnaast is ook de EU niet blind gebleven voor het dropshippingfenomeen en het feit dat sommige importeurs het niet al te nauw nemen met de btw-regels. De btw-vrijstelling voor ingevoerde goederen met een waarde van minder dan 22 euro is afgeschaft.

Ten derde geniet de Chinese post niet langer van de voorkeurstarieven die voor ontwikkelingslanden werden afgesproken binnen de Universal Postal Union (UPU). Intercontinentale leveringen kunnen daardoor niet langer quasi gratis. Ik leer echt bij, hoor. Dat is zo'n zaak waarvan je zegt: 'Amai, was dat zo?'

Tenslotte vormen ook de lokale last-mileleveranciers, zoals GLS en UPS, geen alternatief voor de vroegere goedkope leveringen van de UPU-postbedrijven: de sterke toename van e-commerce maakt dat deze koerierbedrijven geen extra volume nodig hebben, en al helemaal niet aan bodemprijzen.

Dat zijn factoren die ervoor zorgen dat de experts inschatten dat de problematiek van dropshipping veeleer zal afnemen dan toenemen.

Wat de hefboomen betreft, is het zo dat de regelgevingen inzake btw, douane en accijnzen, consumentenbescherming, productaansprakelijkheid, normen en standaarden, allemaal ressorteren onder de federale bevoegdheden. Het is wel zo, collega's, dat het Agentschap Innoveren en Ondernemen (VLAIO) en de dienstverleners in het VLAIO-netwerk de starters objectief informeren over de risico's van dropshipping, als dergelijke business cases zich aandienen.

Wat uw derde vraag betreft: er waren tot vandaag bij VLAIO nog geen klachten.

Uw vierde vraag is wel heel interessant, omdat ik zie dat deze problematiek ook goed op de radar staat bij collega Dermagne. Als antwoord op een vraag van een federaal parlamentslid geeft hij aan dat dropshipping als techniek niet onwettig is, maar dat het soms gepaard gaat met economische inbreuken, zoals misleiding, of zelfs frauduleuze praktijken, en dat hij dat ook wil aanpakken. In het geval van zware inbreuken kan een website worden afgesloten. Collega Dermagne zegt dat hij geen reden ziet om de wet te verstrengen, omdat de Belgische wetgeving al voorziet in de verplichte online vermelding van de contactgegevens – het e-mailadres, het geografisch adres en het ondernemingsnummer of btw-nummer –, waardoor burgers ook kunnen bekijken waar de verantwoordelijke van de webshop gevestigd is. De federale Economische Inspectie houdt ook toezicht op de naleving van die verplichte infobepaling.

Ik vind dat er, naast controles, ook blijvend ingezet moet worden op sensibilisering van de consument. En ik heb begrepen, collega's, dat er ook in de gezamenlijke resolutie over kernversterking een passage opgenomen is die heel specifiek op die praktijken impact heeft. Vandaag vindt u ook in een artikel – in De Tijd, denk ik – wat informatie over de acties die federaal genomen worden in dit verband.

Wat uw bijkomende vragen betreft, collega Vande Reyde: morgen bespreken we in de ministerraad het een en ander. Sowieso zijn er de bestaande steunmechanismen, maar ik bereid eigenlijk een nota voor de regering voor, om te kijken hoe we in het Vlaams beschermingsmechanisme zullen omgaan met het element 'kopen op afspraak'. Ik kan nu dus nog niet te veel voorafnames doen, omdat ik dat morgen nog in de schoot van de regering moet bespreken. Maar ik ben zeker niet ongevoelig voor de zorgen die geuit werden en worden in mijn mailbox, ongetwijfeld door jullie, maar ook in globo.

Ik ben wel een hevige voorstander van het toelaten van het kopen met twee, ook als het op afspraak is. Ik zal nog eens zeggen waarom, dan blijft er hier ook een spoor van achter. Op dit ogenblik is het zo dat we de essentiële winkels openlaten, ook als ze niet-essentiële producten aanbieden. Ik geef het voorbeeld van speelgoed: een warenhuis dat speelgoed verkoopt, blijft open, maar je moet natuurlijk alleen winkelen. We hebben gezegd dat als je een afspraak maakt in een gespecialiseerde winkel, je daar dan met je bubbel naartoe kunt. Je kunt dus met twee gaan, om het net iets aantrekkelijker te maken en zo misschien de weg naar die verkoop of afspraak beter te maken.

En collega's, om toch de link met dropshipping te maken, een van de redenen waarom we die verkoop op afspraak absoluut mogelijk wilden houden, is natuurlijk de hele onlineverkoop. Die willen we niet nog meer stimuleren, zodat de mensen de gespecialiseerde, niet-essentiële winkels zouden bezoeken. We hebben daar positieve reacties op gekregen, al is de ontredde eens te meer bijzonder groot.

De voorzitter: De heer Vande Reyde heeft het woord.

Maurits Vande Reyde (Open Vld): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb geen verdere vragen.

Het is goed geweest om uw punten duidelijk te maken op het Overlegcomité. U hebt dat zeer goed gedaan.

De voorzitter: De heer Vanryckeghem heeft het woord.

Kurt Vanryckeghem (CD&V): Dropshipping kan een heel legitieme manier zijn om een onderneming te runnen. Het kan een laagdrempelige start zijn of een testfase of uitbreiding. Een ondernemer wil misschien testen of een uitbreiding van zijn aanbod gemaakt zou worden bij de klanten, of zelfs een nieuwe klantenbasis kan aanbrengen. Op deze manier hoeft hij geen voorafname te doen op een bepaalde stock. Denk maar aan iemand die juwelen verkoopt en wil testen of zijn/haar klanten ook geïnteresseerd zijn in sjaals, of iemand die een uitbreiding wil doen met producten, maar geen stockruimte heeft door de omvang van het product.

Het is ook zo dat marges bij dropshipping heel vaak heel klein zijn. Men verkoopt immers iets wat elders ook online verkrijgbaar is, met die kleine marge moet men ook nog alle klantenservice, reclame enzovoort rond krijgen. Men loopt het risico op slechte leveringen, waar men wel degelijk voor aansprakelijk is. Als de producten slecht zijn, is de eerste consequentie economisch van aard. De mensen gaan uw producten niet meer kopen. Men krijgt slechte reviews enzovoort. Dat is niet zo anders dan met een fysieke winkel. Verder is er een juridisch feit. Naast het feit dat men contractueel verplicht is om te leveren wat afgesproken is, zit er nog een federale verantwoordelijkheid aan voor consumentenbescherming en productnormering. Ik zie niet goed wat Vlaanderen hier rond kan doen.

Er zijn ook wel websites en YouTube filmpjes die de hemel op aarde beloven via dropshipping, alsof het een gemakkelijke manier zou zijn om heel veel en snel geld te verdienen. Dat is nu eenmaal eigen aan internet. Als je spam opent, kom je ook partijen tegen die niet met de werkelijkheid overeenkomen. Dat hoeft natuurlijk nog niet te betekenen dat veel mensen daarop ingaan.

De grotere spelers geven bovendien een genuanceerder beeld met de pro's en contra's, zoals shopify. Daar wordt gewaarschuwd voor de lage marges in combinatie met de stock van de leveranciers die kunnen mislopen, voor aansprakelijkheid enzovoort. Hetzelfde geldt voor shopit. In de e-commerce toolbox van de Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO) staat dropshipping gewoon waar het hoort: bij de logistiek, wederom met een aantal voor- en nadelen, waarbij het aan de ondernemer is om te kiezen of het binnen zijn/haar businessmodel past of niet.

Ik zou het fenomeen niet dramatiseren en er vooral voor zorgen dat onze ondernemers de voordelen van dropshipping op een legitieme manier kunnen gebruiken. Dat lijkt me vooral zaak van onze middenveldorganisaties.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega Vanryckeghem, u hebt dat goed geschetst. De techniek is op zich niet verwerpelijk, maar er moet een gelijk speelveld zijn.

Mijnheer Vande Reyde, u had geen bijkomende vragen. Het is goed dat de problematiek hier aan bod komt, en ook federaal wordt besproken. We zullen de zaken heel goed opvolgen. Het is momenteel zeer zeer lastig voor onze ondernemers. Wat we kunnen doen om fenomenen die de consument ook niet gelukkig maken, te bannen, dat moeten we zeker doen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Tom Ongena aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de moeilijkheden in sommige sectoren, zoals de horeca, om tijdig personeel aan te werven – 2506 (2020-2021)

VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de zoektocht naar horecapersoneel – 2560 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: De heer Ongena heeft het woord.

Tom Ongena (Open Vld): Goedemorgen, collega's, minister, op 1 mei gaat de horeca terug open. Ik blijf optimist, want ik heb begrepen dat het niet meer in steen gebeiteld staat, maar we moeten proberen er alles aan te doen om die sector, die zo zwaar getroffen is, weer een beetje ademruimte te geven.

We gaan er dus van uit dat de horecasector op 1 mei opnieuw mag openen. Veel horeca-uitbaters staan te popelen om dat te doen. Alleen krijgen we toch steeds meer signalen dat ze wel wat vrezen dat ze geen personeel meer zullen hebben, of onvoldoende personeel. Dat heeft natuurlijk te maken met het feit dat die horecasector, maar bijvoorbeeld ook de evenementensector – en zo zijn er nog een paar – maanden dicht is geweest en dat een groot deel van dat personeel, dat vaak tijdelijk werkloos was, natuurlijk ondertussen andere oorden heeft opgezocht. Voor alle duidelijkheid, dat is natuurlijk een goede zaak voor die mensen. We hebben hier vaak gezegd dat het belangrijk is dat mensen eens nadenken over hun loopbaan, dat ze hun tijdelijke werkloosheid nuttig besteden en misschien eens zoeken naar een andere sector. We zien nu dat veel mensen dat waarschijnlijk hebben gedaan. Dat is een goede zaak, maar voor de horeca-uitbater is dat misschien wel een probleem, als hij ervoor wil zorgen dat hij op 1 mei kan opstarten.

Minister, daarom wou ik dit toch eens aankaarten. Bent u op de hoogte van dat mogelijke probleem dat werkgevers zullen ondervinden bij de heropstart? Zo ja, hebt u zicht op de omvang van dat probleem? Hebt u er zicht op welke sectoren dan juist getroffen zullen zijn door zo'n mogelijk personeelstekort? Mijn slotvraag is evident: hebt u al overleg gepleegd met die sectoren? Zo ja, zijn er al maatregelen genomen, of plant u specifieke maatregelen om dit probleem aan te pakken? Als de horeca, maar bijvoorbeeld ook de evenementensector, opnieuw kan starten, dan moeten we er immers echt voor zorgen dat die ook het personeel heeft om te kunnen heropstarten.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Mijn vraag is eigenlijk vrijwel volledig dezelfde als die van collega Ongena, dus ik sluit mij aan bij zijn vragen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, bedankt voor jullie interesse in de horeca. Het is heel goed om naar de toekomst te kijken en ons voor te bereiden op de heropening. Het blijft de ambitie om die op 1 mei te doen. U haalde heel terecht aan dat heel wat werkgevers vrezen dat ze onvoldoende personeel zullen vinden, omdat er heel wat carrièreswitches zijn gemaakt door horecamensen tijdens de coronacrisis. Werkgevers zijn terecht bezorgd en vragen zich af of mensen die overstap nog zullen willen maken. De vrees om menselijk kapitaal te verliezen in de horeca is echt heel, heel groot. Dat wordt ook in onze contacten bevestigd. In de eventsector zien we iets gelijkaardigs, zij het dat onze events natuurlijk vaak een wereldreputatie hebben en dat heel veel mensen daar graag deel van willen uitmaken. Ook daar is er echter een probleem.

De uitstroom uit de sector wordt bevestigd door het Dynam-rapport (Dynamiek van de Arbeidsmarkt) 'Arbeidsdynamiek tijdens de eerste coronagolf'. Dat is een recent rapport. De sector staat bekend voor zijn heel grote dynamiek en kortlopende banen. Het is wel een sector die zich zeer snel herpakt. Dat is dus positief, maar de coronacrisis duurt al zo lang, is een katalysator en vergroot eigenlijk een aantal kwetsbaarheden die al bestonden. Zowel vanuit VDAB als vanuit ons departement besteden we daar zeker aandacht aan, en zijn er veel nauwe contacten.

Over de corona-impact op deze sector is er in januari een extra schrijven vanuit Horeca Forma gekomen aan collega Weyts en mezelf. Wij hebben dan de samenwerking geïntensifieerd. Er is een werkgroep met VDAB, SYNTRUM, het Departement Werk en Sociale Economie (WSE), het Departement Onderwijs en Vorming en de kabinetten om bijkomende inspanningen te leveren om op korte en lange termijn de instroom in de sector opnieuw te versterken.

Het overleg heeft geresulteerd in een actieplan, dat nu wordt uitgerold en dat eigenlijk volledig steunt op de goede samenwerking met de sector zelf. De opvolging gebeurt periodiek door mijn kabinet. Ons volgende overleg is gepland voor volgende dinsdag. Na deze mededeling zie ik alweer een paar vragen komen.

Ik geef u nu al een aantal acties mee die wij volgen. Ik zal u het volledige plan ook bezorgen, voor zover u dat nog niet zou hebben gehad. Het risico is dat er dan alweer een aantal vragen komen, maar kom.

Om de komende vacatures in te vullen, zet VDAB onder meer in op individuele beroepsopleidingen (IBO's). Werkgevers worden actief benaderd met betrekking tot het binnenhalen van personeel op IBO-basis. Er komt ook een uitbreiding van het opleidingsaanbod horeca voor werkzoekenden, zowel voor korte als voor lange opleidingen. Die opleidingen richten zich tot mensen met ervaring, bijvoorbeeld tijdelijk werklozen die zich willen bijscholen, maar ook tot mensen zonder ervaring die een nieuwe uitdaging in de horeca willen.

Er zijn ook digitale infopakketten ontwikkeld om mensen te informeren over de belangrijkste horecaberoepen. Ook Horeca Forma, het sectorfonds van de horeca, doet er alles aan om werknemers die dat wensen in de sector te houden.

Ik heb er goede hoop in dat de sector zijn weerbaarheid zal tonen. We zien op dit ogenblik ook een lichte positieve trend in het aantal vacatures dat VDAB ontvangt voor de horecasector. Dat heeft rechtstreeks te maken met het perspectief op heropening. De sector kende een heel zware dip in november 2020 met slechts 201 ontvangen vacatures bij VDAB, nu zijn er opnieuw 576. Dit blijft wel de helft minder dan vorig jaar, maar het aantal stijgt opnieuw en 1 mei is daar natuurlijk niet vreemd aan. Ik hoop dat heel veel mensen die al een half jaar geen café of restaurant meer hebben gezien, nu al restaurants aan het boeken zijn en dat de solidariteit in dit verband heel groot is. Dat was ook zo na de eerste golf. Ik hoop dat deze combinatie van factoren ervoor zal kunnen zorgen dat er voldoende volk wordt aangetrokken in de sector.

De voorzitter: De heer Ongena heeft het woord.

Tom Ongena (Open Vld): Minister, het is heel goed om te horen dat men aan de slag is gegaan en dat er een actieplan klaarligt. Daarbij is het cruciaal dat alle betrokken sectoren, waaronder VDAB en de sector, zelf goed samenwerken. Het is heel belangrijk dat we de mensen uit de horeca en de evenementensector kunnen aangeven dat we hen zullen bijstaan. Ze willen heropenen, maar vrezen dat het door een gebrek aan personeel niet zal lukken.

Ik ben natuurlijk nieuwsgierig naar het actieplan. Ik wil u vragen het mij te bezorgen. Ik zal dan zien of daar nog bijkomende vragen over moeten worden gesteld.

Het is in elk geval duidelijk dat het cruciaal zal zijn om misschien een tandje bij te steken, specifiek voor deze sectoren. In het lijstje met knelpuntberoepen had VDAB al gesignaleerd dat daar mogelijk een probleem zou komen. Dus misschien is het ook een idee om een systeem van 'fast tracks', zoals dat ook bestaat voor sommige andere knelpuntenopleidingen, toe te passen, al was het maar tijdelijk, specifiek voor deze sectoren die zwaar worden getroffen en die klaarstaan om te heropenen.

U hebt al verschillende maatregelen genomen. Ik denk dan aan de heropstartlening. Men is zich dus bewust van de nood aan maatregelen om de heropstart mogelijk te maken maar liquide middelen alleen zijn niet genoeg, men moet ook handen, personeel hebben. Vandaar mijn suggestie om dit eens te bekijken.

We hebben vandaag jammer genoeg nog altijd 190.000 werkzoekenden in Vlaanderen. Ik denk dat velen onder hen echt wel geschikt zijn voor of zouden kunnen meehelpen in de horeca. Misschien kunnen we die sectoren via een dergelijk systeem van 'fast tracks', waarbij specifiek voor die vacatures een tandje bij wordt gestoken, sneller een opleiding wordt gegeven en kort op de bal wordt gespeeld, extra hulp bieden.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Ik zou daar graag nog een stapje verder in willen gaan. Ik wil beginnen met de vaststelling dat het toch enorm zuur zou zijn dat een horecazaak die eindelijk opnieuw mag opengaan, daar onvoldoende personeel voor zou hebben. Dat mogen we echt niet laten gebeuren, zeker nu niet en ook zeker niet in de wetenschap dat we met een grote groep inactieven zitten – en het gaat voor alle duidelijkheid over mensen die inactief zijn tegen wil en dank.

Mijn vraag is in die zin heel concreet. Minister, kunnen we, op het moment dat de horeca heropent, geen traject organiseren in het kader van werkplekleren of tijdelijke werkervaring, voor langdurig werkzoekenden in sectoren zoals de horeca?

Ik heb nog een tweede bijkomende vraag. U kent mijn stokpaardje, het verhaal van het 'co-sourcen', het uitlenen van werknemers. Er zullen nog altijd tijdelijk werklozen zijn in heel wat sectoren. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de souvenirwinkels en de chocoladewinkels in steden zoals Brugge. Het zou ideaal zijn indien we die mensen nu al warm zouden kunnen maken om tijdelijk in de horeca actief te zijn op het moment dat die heropent. Ziet u daar mogelijkheden?

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, ik sluit me aan bij de vragen die de collega's zonet hebben gesteld. Net als collega Ongena hoop ik heel erg dat de horeca op 1 mei kan heropenen. Ik heb daarbij een persoonlijke bedenking. Politici uiten dikwijls uitspraken die heel goed bedoeld zijn, die gericht zijn op het motiveren van mensen. Ik denk aan uitspraken als: 'Als we nu heropenen, is het de bedoeling om

niet opnieuw te sluiten.’ Er worden perspectieven in het vooruitzicht gesteld, wat op menselijk vlak begrijpelijk is. Maar ik denk dat men zich van dat soort uitspraken moet onthouden. Een van de grootste demotiverende factoren die ik hoor rondom mij – na de mokerslag die vele mensen gisteren gekregen hebben – is: ‘Er werd ons beloofd dat dit niet opnieuw zou gebeuren en nu gebeurt het toch weer.’ Ik begrijp dat. Het zou, puur politiek, heel gemakkelijk zijn om nu keihard te schieten op die uitspraken, waarvan ik wel begrijp waarom ze toen gedaan werden. Maar ik denk dat we nu heel voorzichtig moeten zijn en dat we niet twee keer dezelfde fout mogen maken. Ik denk dat politici moeten begrijpen dat ze gewoonweg niets kunnen beloven en dat iedereen zijn best moet doen, zodat men zo snel mogelijk weer perspectief kan geven.

Minister, ik wil u ook een vraag stellen over jobstudenten. In het verleden werd er vaak gesproken over het optrekken van het aantal uren dat jobstudenten mogen werken. Ik denk dat er nu wel een extra mogelijkheid is om studenten in te schakelen in de horeca, bijvoorbeeld tijdens de vakantieperiodes. Ik kan me perfect inbeelden dat daar tijdens de zomervakantie veel nood aan zal zijn, maar evenzeer daarna, in september en tijdens de andere schoolvakanties. Momenteel wordt de piste onderzocht om daar flexibel mee om te gaan, zodat studenten tijdens de zomervakantie een belangrijkere rol zouden kunnen opnemen door het aantal werkuren op te trekken. Wat vindt u van deze piste? Vindt u dat een goed idee? Waarom wel of waarom niet?

De voorzitter: Mevrouw Malfroot heeft het woord.

Ilse Malfroot (Vlaams Belang): Dank u wel voor uw antwoord, minister. Ik begrijp dat de focus hier vooral ligt op het vast personeel in de horeca. Maar ik zie nog een ander probleem. U weet natuurlijk dat binnen de horeca heel veel gebruikgemaakt wordt van flexi-jobs en studentenjobs. Flexi-jobbers die momenteel werkloos zijn, staan nu voor het probleem dat ze die flexi-job niet mogen uitoefenen, net omdat ze werkloos zijn. Dat wil ook zeggen dat de werkgever binnen een aantal maanden voor grote problemen komt te staan. Wie als flexi-jobber aan het werk wil gaan, moet namelijk in de drie kwartalen die voorafgaan aan die job, minstens vier vijfde gewerkt hebben. Dat wil dus zeggen dat wie nu werkloos is en dat de laatste drie kwartalen was, daardoor zijn flexi-job niet zal kunnen hervatten.

Minister, ik hoop dat u daarover overleg pleegt met uw federale collega's, om eventueel een versoepeling van de regels toe te staan, zodat de flexi-jobbers hun job van voorheen opnieuw kunnen uitoefenen als de horeca opnieuw opent. Zoals u weet, werkt niet iedereen met vast personeel wegens de hoge kostprijs daarvan. Daarom maakt men gebruik van flexi-jobs of studentenjobs. Alleen al wegens die hoge kostprijs zie ik een probleem voor horeca-uitbaters die hun zaak opnieuw zullen openen – hopelijk op 1 mei, maar daar vrees ik een beetje voor. Bent u bereid om dat overleg aan te vatten met uw federale collega's en ervoor te zorgen dat wie vroeger een flexi-job uitoefende en nu ongewild werkloos is geworden, die job weer kan hervatten? Dat impliceert natuurlijk een versoepeling van de wetgeving daarover, op het vlak van de drie kwartalen tewerkstelling. Zult u dat gesprek met uw collega Dermagne aanvatten, minister?

De voorzitter: De heer Buysse heeft het woord.

Yves Buysse (Vlaams Belang): We kunnen natuurlijk niet blind zijn voor de beslissingen van gisteren en ik wil die koppelen aan deze twee interessante vragen. Wat ik de voorbije 24 uur vooral gehoord heb van mensen uit de horeca, is de vraag om ervoor te zorgen dat er niet pas beslist zal worden op 26 april – binnen een maand dus – of de horeca al dan niet opengaat 4 dagen later.

Want praktisch heeft dat enorm veel repercussies: op het personeel dat geactiveerd moet worden, maar ook de bestellingen, reservaties, alles wat erbij kan komen. Men zegt dat men – bij wijze van spreken – liever tien dagen later opent, als men maar de tijd krijgt om alles voor te bereiden. Want de kans is ook nog reëel dat het Overlegcomité zegt dat men mag opengaan, maar dat er nog extra maatregelen aan gekoppeld zijn. Men vraagt dus, minister, dat u de tolk zou zijn van die bezorgdheid, om niet te wachten tot de laatste dag, en dan te zeggen: 'Over vier dagen zijn dit de voorwaarden.' Dank u voor uw eventuele toezegging.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik zal starten met de opmerkingen van collega Buysse, en die koppelen aan de opmerkingen van collega Annouri. Dat doe ik niet zo vaak.

Dit is net de spagaat waar we tussen zitten, collega's. Je kunt niet vandaag op een overlegcomité beslissen dat over drie dagen een sector opengaat. Je moet tijd geven. Dat is de reden waarom we 1 mei genoemd hebben: opdat de sector zich zou kunnen organiseren, mensen reservaties kunnen maken, er personeel gezocht kan worden. Dat staat een beetje haaks op het belof-niet-te-veelprincipe. Wij moeten daar een evenwicht vinden. We moeten deadlines zetten voor wanneer men mag openen. En als je laat openen, dan is het natuurlijk zoals de sector van de contactberoepen vroeg: liever een week later, dan vier weken later opnieuw moeten sluiten. En nu zitten we toch in zo'n situatie, die ik ook zelf niet gewild heb.

Ik lees nu van motivatiepsychologen alles wat ik op de kop kan tikken. De ene psycholoog motiveert op een andere wijze dan een andere. Maar het is heel moeilijk. Collega Buysse, ik ben het eens met uw zorg, maar ik ben het ook eens met collega Annouri, die vraagt om niet te veel te beloven, omdat de ontgoocheling dan groter is. Ik zeg niet dat dat niet meer zal gebeuren. Maar ik zal er zeker over waken, collega Buysse, dat we niet op 28 april gaan beslissen of men op 1 mei wel of niet zal mogen openen. Dat zal sowieso veel vroeger gebeuren, want er zijn vroeger overlegcomités gepland. Maar het is een heel heikel evenwicht, omdat het natuurlijk een gezondheidsprobleem betreft. Het gaat over een virus dat meer of minder woekert, en we hebben in de voorbije maanden geleerd hoe een kleine stijging tot exponentiële explosies kan leiden. Vandaar dat we nu ook vroeger ingrijpen dan in het verleden.

Dan, terug naar het personeel. Collega's, wat ik nog niet gezegd heb in mijn eerste antwoord – en hiermee antwoord ik op collega Ongena, en collega Ronse, denk ik? – is dat voor mij het werkplekleren dé plaats is om duurzaam personeel te vinden. In het kader van de sectorconvenanten hebben we daar extra budgetten voor uitgetrokken. De duale addenda zijn ook net afgesloten, en daarbij krijgt de horeca een van de hoogste bedragen om jongeren aan te trekken om aan duaal leren te doen in de horeca. Dat zijn dus twee extra kanalen die aangeboord kunnen worden die zeer interessant zijn. Het zijn vormen van werkplekleren waar ik in geloof.

'Fast tracks' – of hoe u het wilt noemen, collega – zijn belangrijk, maar ik vind het belangrijker dat elke horeca-uitbater weet welke de instrumenten zijn waarop hij zich kan beroepen om snel jongeren te krijgen. Daarom vind ik de individuele beroepsopleidingen, het 'pure' werkplekleren, en het duaal leren zeer interessant. Ook het duaal leren in het volwassenenonderwijs kan daarin op termijn een super-interessante piste worden. Daar sta ik dus zeker ook voor open.

Collega Ronse, al vond ik uw voorbeeld een beetje ongelukkig, het tijdelijk uitlenen vind ik zéér interessant. Het is heel, heel moeilijk om werkgevers over de brug te krijgen om mensen uit te lenen, omdat men bang is dat men ze dan definitief kwijft

is. Het voorbeeld van de chocolade in Brugge vond ik wat minder interessant, omdat ik ervan uitga dat als de terrassen en de cafés opnieuw opengaan, dat er dan ook meer chocolade gekocht zal worden, omdat er veel meer passage zal zijn. De chocolatier zal dan ook niet graag zijn personeel uitlenen. De toeristische winkels zijn een terecht voorbeeld, denk ik, maar er zijn ook andere sectoren waar er vrij veel tijdelijke werkloosheid is. Ik wil daar zeker bij de werkgevers nog een oproep rond doen.

Collega Malfroot: uw opmerking is zeer terecht. Het overleg met het federale niveau wordt gevoerd, want het zou inderdaad kunnen dat op die manier een aantal mensen tussen schip en wal vallen, terwijl de sector hard nood heeft aan werkkrachten. Dat gaan we dus zeker ook bekijken.

Jobstudenten en uren, collega Annouri, zal ik bij de federale collega's opnemen. Ik weet niet hoe groot het probleem is, want veel jobstudenten hebben nog niet veel uren kunnen doen. We moeten eens bekijken of het nodig is om dat tijdelijk, voor één jaar, bijvoorbeeld nog op te trekken om de horeca uit de nood te helpen. Dat zal ik nog eens met de sector bij de Federale Regering aankaarten.

De voorzitter: De heer Ongena heeft het woord.

Tom Ongena (Open Vld): Als er één les is die we moeten leren uit corona, is het dat alles onvoorspelbaar is, en dat enkel het virus de wet dicteert. Desalniettemin blijven we hoopvol dat we de horecasector op 1 mei weer heropstarten, dat de evenementen stilaan hun activiteiten kunnen hervatten. Daarom is het actieplan zo goed, minister. Daarmee kunnen we nagaan hoe men aan personeel geraakt. We moeten de vinger goed aan de pols houden. Het actieplan moet goed worden geëvalueerd en opgevolgd.

Ik blijf erop aandringen dat VDAB nagaat hoe men specifiek, al is het tijdelijk, voorrang geeft aan het invullen van de knelpuntvacatures in die getroffen sectoren. We hebben 190.000 werklozen. Daar zitten ongetwijfeld mensen bij die via een snelle opleiding aan de slag kunnen in die sectoren. Laat ons die kans grijpen.

Het zou te zot zijn om de horeca te laten starten op 1 mei, terwijl de helft geen personeel heeft. Dat zou een enorm gemiste kans zijn.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Ik heb daar een beetje een wrang gevoel bij. Ik ken mensen die tijdelijk werkloos zijn, universitair geschoold zijn en werk zoeken. Ik ken ook winkeliers die een tijd geleden handen en voeten te kort kwamen om het vele werk te kunnen bolwerken. Als ik de tijdelijk werklozen vroeg waarom ze daar niet konden gaan werken, zeiden ze dat ze daar niet voor gestudeerd hadden. Op bepaalde momenten, in de economische crisis waar we nu in zitten, met een sociale zekerheid die zeer hard onder druk staat, moet het credo 'à la guerre comme à la guerre' worden gehandhaafd. We moeten dat kunnen doen. Ik hoop echt dat mensen in werkloosheid – tijdelijk of klassiek – werkplektrajecten aangeboden krijgen in sectoren die schreeuwen om mensen.

Ik ben ook heel blij dat u ingaat op onze suggestie om het delen van mensen te stimuleren in sectoren waar het serieus nijpt. Ik hoop dat mijn voorbeeld van de Brugse souvenir- en chocoladewinkels niet klopt en dat het bij hen ook een bommetje zal zijn vanaf begin mei. Laat ons hopen dat u gelijk hebt.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Axel Ronse aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over het advies van de SERV en het Overlegplatform Arbeid en Handicap over de preventieve aanpak van langdurig zieken
– 2508 (2020-2021)**

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): U weet dat ik al een tijd bezig ben met dit thema en er ook in de luwte mee bezig ben geweest. Ik heb het in een ontwerp van voorstel van resolutie gegoten. Dat heeft het daglicht nog niet gezien omdat ik het eerst aan de collega's wilde voorleggen. Ondertussen is er natuurlijk wel een en ander bewogen.

U hebt namelijk een visienota op tafel gelegd. De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en het Overlegplatform Handicap en Arbeid hebben de nota bekeken. Ze geven aan dat het luik over preventie te eng wordt geïnterpreteerd. In die zin moet preventie ervoor zorgen dat mensen met gezondheidsproblemen hun job kunnen blijven uitoefenen. Daarnaast moet VDAB voldoende middelen krijgen om sneller de rol te kunnen opnemen voor de re-integratie. Men stelt vragen over de invulling van de innovatieve, dynamische werkvormen om ziekte en werk zinvol te combineren en over het wegwerken van financiële onzekerheid. Daar hebben we het al over gehad.

Tot slot roepen ze op om de behandelende artsen meer te sensibiliseren over het nut van re-integratie. Als je dat leest, dan denk ik dat je grosso modo eigenlijk wel blij kunt zijn, want de sociale partners staan min of meer ook allemaal achter onze ambitie om te gaan naar meer re-integratie van mensen die langdurig ziek zijn. Ze staan ook achter de ambitie om te gaan experimenteren met betrekking tot de manier waarop we die re-integratie kunnen versterken.

Minister, vandaar een aantal vragen. Heel concreet: hoe kunnen we de dokters nog meer sensibiliseren over het nut van re-integratie? Hoe verloopt het overleg nu met de federale collega's in het kader van die activering van langdurig zieken? Is er daar een bereidheid om bijvoorbeeld, zoals wij in ons Vlaams regeerakkoord hebben geschreven, te gaan naar een verplicht re-integratietraject voor diegenen voor wie dat mogelijk is? Of zegt men 'non, non, non'? Hoe bereidt VDAB zich voor om sneller een rol op zich te nemen voor de re-integratie van langdurig zieken? VDAB zal daar immers toch een vrij cruciale rol in moeten spelen. Welke mogelijkheden ziet u om innovatieve, dynamische werkvormen te integreren om ziekte en werk beter te kunnen combineren, lees: wat meer out of the box denken?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega Ronse, bedankt voor de interessante vraag. Dit is een problematiek die ook mij zeer ter harte gaat. Dat weten jullie. Ik heb echter begrepen dat ook iedereen in dit parlement zeer betrokken is ter zake. Het is dan ook met enthousiasme dat ik inga op de noodzaak van sensibilisering bij de re-integratie van langdurig zieken. Ik heb mijn visienota natuurlijk al toegelicht, zoals jullie weten, op 25 februari. In de visienota worden er heel wat acties naar voren geschoven. We hebben een mentaliteitswijziging nodig, namelijk de focus op wat mensen kunnen in plaats van op wat ze niet meer kunnen. Ik richt me daarvoor op een aantal doelgroepen, zowel op de behandelende medische sector als op de brede samenleving en het individu, maar ook op ondernemingen en werkgevers. Sensibiliseren is in Vlaanderen een belangrijke hefboom. We hebben dus eigenlijk ook nieuwe samenwerkingen en partners nodig, zoals de huisartsen of de sociale

secretariaten. Daarnaast zal er ook een brede communicatiecampagne worden opgezet vanuit VDAB en partners.

Collega's, we hebben nog een hele weg af te leggen, daarvan ben ik overtuigd, zeker wat het preventieve luik betreft, en alles wat bijvoorbeeld werkbaar werk aanbelangt. De werkbaarheidscheques en de verhoging van de kmo-portefeuille bieden ondernemers financiële steun om een versnelling hoger te schakelen. Op het vlak van sensibilisering, ten slotte, is er zeker ook nog werk te maken van een stevige informatiedoorstroming. Er bestaan al heel wat instrumenten, maar die zijn vaak nog onvoldoende bekend bij de ondernemingen. We zullen dus een traject opstarten met onder andere de preventiediensten, de sociale secretariaten en de hr-dienstverleners.

Ik kom tot het overleg met de federale collega's. Er is overlegd met collega Vandenbroucke, daags na de goedkeuring van de visietekst door de regering. Dat overleg vindt momenteel plaats op kabinetsniveau en verloopt goed. Het is duidelijk dat we zowel federaal als Vlaams werk willen maken van de re-integratie van mensen met een gezondheidsprobleem. Aan de hand van de gesprekken merk ik dat we veel raakvlakken hebben. Men is ook positief over de visienota, maar op dit ogenblik moet er duidelijk worden gewerkt aan besluitvorming die het voor ons wat beter zou kunnen maken.

VDAB staat ook klaar om een passend aanbod te doen aan mensen met gezondheidsproblemen. Collega Ronse, VDAB is zelf vragende partij om sneller te worden betrokken in het re-integratietraject, maar ik heb de federale overheid absoluut nodig om de meer preventieve aanpak gewoon mogelijk te maken. VDAB bereidt zich ondertussen voor. De raad van bestuur van VDAB heeft het actieplan ook besproken, op 3 maart.

Ik kom tot de mogelijkheden. Een innovatieve piste, waar sommigen een beetje bezorgd naar kijken, en anderen minder, is het gebruik van uitzendarbeid. Personen die terugkeren uit een lange ziekteperiode zijn immers vaak op zoek naar een flexibele vorm van werk.

Dit laat hun toe om te werken wanneer ze zich goed voelen, maar ook om tijd te nemen voor herstel wanneer de gezondheidssituatie tijdelijk achteruitgaat. Daarnaast kunnen werkgevers op een flexibele manier de doelgroep leren kennen via uitzendwerk. Ik zie daar dus wel iets in.

Ik verwijs ook naar de Vlaamse ondersteuningspremie (VOP). De tijdelijke VOP of VOP van bepaalde duur kan ook ingezet worden wanneer een werknemer bijvoorbeeld een tijdelijke arbeidshandicap heeft, bijvoorbeeld ten gevolge van die tijdelijke langdurige ziekte. De VOP dient net om dat rendementsverlies dat er is ten gevolge van die tijdelijke ziekte, te compenseren. De VOP is multi-inzetbaar.

Zoals u ziet, collega Ronse, zijn we volop bezig met het uitwerken van het actieplan. Het advies van de SERV zal daarbij ter harte worden genomen en daarin worden verwerkt. We zullen dat plan vervolgens aan de regering voorleggen.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Minister, ik ben onder de indruk. Ik vind het sterk. Ook de suggestie om met uitzendarbeid te werken, vind ik goed gezien van u. Ik hoop dat het verder kan worden uitgewerkt. Dat zou een goede mogelijkheid zijn voor langdurig zieken om opnieuw de vinger in het water te steken en, ingeval het zou mislukken, terug te keren naar hun uitkeringsstatuut. Ik denk dat daardoor de drempelvrees bij veel mensen zal worden weggehaald. En iedereen die opnieuw probeert, is sowieso een win.

Ik vernam ook dat u effectief de dag na de lancering van de visienota overleg hebt gehad met minister Frank Vandenbroucke. Op federaal niveau is er de mogelijkheid tot asymmetrisch arbeidsmarktbeleid. We hebben er maandag nog een heel interessante discussie over gehad in de Werkgroep Institutionele Zaken. Ik denk dat dit het schoolvoorbeeld zou kunnen zijn van asymmetrisch arbeidsmarktbeleid.

Volgens VDAB-topman Wim Adriaens zijn er in Wallonië andere prioriteiten dan te kijken in de richting van de langdurig zieken. Daar heeft men minder ambitie in die materie, terwijl dat bij ons wel een heel uitdrukkelijke ambitie is. Ziet u de mogelijkheid van een akkoord met de federale overheid over het doorvoeren van een verplicht re-integratietraject na drie maanden, bij wie dat mogelijk wordt geacht? Denkt u dat we het federale niveau daarin kunnen meekrijgen?

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Caroline Gennez (Vooruit): Ik vind het zeer belangrijk dat we mensen die willen werken en kunnen werken, naar werk proberen te begeleiden, zeker wanneer ze de pech hebben gehad om ziek te zijn. Maar er zijn natuurlijk een aantal factoren die daarvoor essentieel zijn. Zo moet het gaan om werkbaar werk. Dat hebben de minister en de SERV ook aangegeven. Heel wat werkgevers zijn misschien wel van goede wil, maar ontberen de expertise om aan 'jobcarving', zoals dat met een heel mooi woord heet, te doen, om ook mensen aan te nemen die misschien een licht terugvallende productiviteit hebben of mentaal nog wat moeite hebben om meteen aan hetzelfde tempo aan de slag te gaan.

In die zin pikte ik een interessant element op in Nederland. Daar bestaat zoiets als een banenafspraken, waarbij de overheid en de sociale partners die afspraak hebben gemaakt en waarbij ondernemingen kunnen rekenen op een reeks ondersteuningsmaatregelen met naast loonkostsubsidies ook ondersteuning voor het uittekenen van aangepaste werkplekken en jobcoaching. Wij hebben uiteraard de tijdelijke VOP en de VOP binnen het individueel maatwerk, maar dat zijn allemaal instrumenten die we inderdaad nog moeten finetunen om mensen die terugkeren uit langdurige ziekte, aan de slag te helpen.

Een ander belangrijk element is dat mensen die aan het werk gaan, geen inkomen derven. Dat is vaak ontzettend ingewikkeld omdat de gezinsparameters een andere impact hebben op de combinatie van een ziekte-uitkering en een vorm van loon.

Ik denk dus dat het belangrijk is dat er werk gemaakt wordt van zo'n transparante loonsimulator, zodat mensen die werken netto nooit minder overhouden dan mensen die ziek thuisblijven.

Ten slotte vind ik dat we ook de ziekenfondsen maximaal moeten mobiliseren. Zij kunnen een positieve rol spelen. Daar zijn al goede voorbeelden van. Ik denk aan de Christelijke Mutualiteit (CM) Limburg, waar gewerkt wordt met een inwerkcoach, en aan De Voorzorg in Antwerpen, waar gewerkt wordt met 'terug naar werk'-coördinatoren, die inpraten op de mensen zelf, in overleg met de arbeidsgeneesheer, de adviserend geneesheer en de huisarts. Zij brengen daarbij de mogelijkheden van mensen in kaart en tekenen een individueel traject naar werk uit. Ik denk dus dat het belangrijk is om in te pikken op de 'goesting' en de mogelijkheden van mensen die ziek geweest zijn om opnieuw aan het werk te gaan. Ik denk ook dat we zeker de nieuwe mensen die instromen in het systeem heel snel moeten opvolgen, zodat we heel wat mensen opnieuw die zingevende vooruitzichten op een geleidelijke integratie in de arbeidsmarkt kunnen geven na ziekte.

De voorzitter: Mevrouw Malfroot heeft het woord.

Ilse Malfroot (Vlaams Belang): Dank u wel voor uw antwoord, minister. Ik vond het een heel interessant antwoord. Het stemt me gelukkig dat u erover nadenkt

om te werken via interimarbeid. Het is inderdaad van heel groot belang dat we mensen die na een ziekte opnieuw de draad willen opnemen, de kans geven om weer aan het werk te gaan. Het is natuurlijk maar al te gemakkelijk om als overheid werkgevers bepaalde zaken op te dringen, zonder het zelf te doen. Voor ons is het wel belangrijk dat de overheid, als werkgever, het goede voorbeeld geeft. Vorige week nog werd aangetoond dat de quota inzake tewerkstelling van personen met een handicap niet gehaald worden door de Vlaamse overheid.

Minister, hoe gaan we dit aanpakken in de eigen overheid? Welke inspanningen hebt u of heeft minister Somers hiertoe al geleverd voor de lokale overheid?

De voorzitter: De heer Ongena heeft het woord.

Tom Ongena (Open Vld): Dank u wel, collega Ronse, voor deze vraag. Ik sluit me aan bij uw bekommernissen en vind ook dat we deze mensen meer kansen moeten geven op onze arbeidsmarkt. Het zal belangrijk zijn om deze mensen aan het werk te krijgen en te houden, om de doelstelling van 80 procent werkzaamheidsgraad te bereiken. Nog veel meer dan die fetisj van 80 procent denk ik dat dit vooral belangrijk is voor die mensen zelf. Ik denk dat we al te vaak in een scenario zitten waarin uitgegaan wordt van 0 of 1, waarbij 0 betekent dat iemand niet kan werken en 1 dat iemand wel kan werken. Ik denk dat er heel wat mogelijkheden zijn tussen 0 en 1. Daarom, minister – u verwees ernaar in uw antwoord – is de Vlaamse ondersteuningspremie voor het dekken van de extra kosten van werkgevers die mensen met een arbeidshandicap tewerkstellen, een heel belangrijk instrument. Uit uw antwoord op een schriftelijke vraag bleek echter dat het aantal aanvragen met 20 procent gedaald is. Ongetwijfeld heeft corona daarbij een rol gespeeld. Maar het is ook wel een alarmbel die afgaat. Als corona betekent dat mensen met een arbeidshandicap minder kansen krijgen, dan moeten we daar zeker aandacht voor hebben.

Mijn bijkomende vraag richt zich dan ook specifiek op die VOP-premie, minister. Plant u maatregelen om de bekendheid van die premie te verhogen, om werkgevers te overtuigen om mensen met een arbeidshandicap een kans te geven?

Robrecht Bothuyn (CD&V): Ik wil me ook nog kort aansluiten bij de vraag over deze belangrijke problematiek, waarmee we al jaren bezig zijn. We komen nu op het punt van een mature beleidsontwikkeling. De visienota van de Vlaamse Regering is daarin een belangrijke stap. In het verleden werden er ook al stappen gezet, maar dan asymmetrisch. Het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV) sloot namelijk een samenwerkingsakkoord met VDAB en stelde meer middelen ter beschikking van VDAB. Dat is heel positief.

Ik hoorde maandag in de Werkgroep Institutionele Zaken ook zowel de mensen van VDAB als van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (RIZIV) zich positief uitspreken over die samenwerking. Dat is een heel belangrijke basis om op te bouwen, bij de herintegratie van langdurig zieken.

Als je dan naar de cijfers kijkt, dan zie je dat het allemaal nog wat te weinig is, zowel qua instroom als qua uitstroom. Wat me ook opviel, minister, zijn de heel grote regionale verschillen. De ene provincie lijkt veel meer langdurig zieken richting VDAB te sturen dan de andere. Dat duidt op een aantal malfuncties op het terrein, bij die samenwerking. Er is alleszins een potentieel dat groter is dan wat we vandaag benutten. Wordt er ook op regionaal niveau gekeken hoe die samenwerkingsverbanden versterkt kunnen worden?

Tweede vraag: we hebben hier de ontmoeting van twee grote werelden. Er is de medische en zorgsector, en dan de hele economie en de arbeidsmarkt. Je ziet dat heel veel behandelende artsen – dat komt ook terug in het SERV-advies – niet altijd de instrumenten kennen die in de wereld van de arbeidsmarkt bestaan en in

het arbeidsmarktbeleid zijn ontwikkeld. Worden er op dat vlak ook heel concreet stappen gezet om artsen te informeren over en te sensibiliseren voor wat er allemaal aan instrumenten voorhanden is in ons arbeidsmarktbeleid?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Dank u wel, collega's. Ik zie een heel grote interesse voor dit thema. Dat is op zich een supergoede zaak. We zijn ook een grote evolutie aan het doormaken, zoals ik al zei, van 'wat kunnen mensen niet meer' naar 'wat kunnen mensen nog'. Dat is op zich zeer positief.

Collega Ronse, er is een studie in afronding rond de uitzendarbeid. Het is de bedoeling dat we daarna samen met VDAB en Federgon kijken wat mogelijk is, met uiteraard heel veel aandacht voor de betrokken werkzoekenden. Eigenlijk is de samenwerking met het RIZIV gegroeid uit de de facto asymmetrische samenwerking tussen het RIZIV en VDAB. Het is zeker een piste om voor deze doelgroep verder te gaan, bijvoorbeeld in de vorm van een pilootproject. Ik heb dat ook gesuggereerd aan het kabinet van minister Frank Vandenbroucke.

'Jobcarving' is zeker interessant, collega Gennez. We hebben daarvoor een jobcoach beschikbaar bij de GOB's (gespecialiseerde opleiding/begeleiding). Zij helpen de werknemer of werkzoekende aan een werkplek. Dat is zeker een piste die bewandeld kan worden.

De loonsimulator zal door het federale niveau uitgewerkt moeten worden, en gelinkt worden aan VDAB, om het ook bekend te maken. De rol van de ziekenfondsen wordt nu op punt gezet door het kabinet van collega Vandenbroucke. Het is inderdaad cruciaal bij de screening en inschatting, maar ook voor de samenwerking met VDAB. In het algemeen zijn de instrumenten te weinig bekend: jobcoaching, VOP en de afspraken moeten echt meer gestructureerd worden. Dat is eigenlijk de essentie. Er is nog laaghangend fruit. Vandaar dat we de SERV er ook bij betrokken hebben: omdat we natuurlijk ook de werkgevers nodig hebben die ook die sprong willen maken. Het heeft geen zin dat je alleen mensen hebt die willen, je moet ook werknemers hebben die kansen willen aanbieden.

Collega Malfront, ik heb op dit moment niet echt zicht op de situatie bij de overheid. Het is natuurlijk een belangrijk gegeven. Bij VDAB is ziekteverzuim een grote doelstelling, gelet op het hoge aandeel. We zien daar nu wel een verbetering.

Collega Ongena, ik heb al gezegd dat VOP te weinig bekend is, maar ik zou eigenlijk de maatregelen 'as such' in een box willen promoten als 'dit is de toolbox die je hebt om mee aan de slag te gaan'.

De regionale verschillen zijn een terecht aandachtspunt, en niet alleen bij deze trajecten. Dat wordt ook opgenomen door VDAB, omdat dit eigenlijk niet kan. Het hangt ook af van de interesse die er is bij bepaalde mensen. Die bemiddeling is ook mensenwerk. Dat wordt op dit ogenblik ook opgenomen met mensen van VDAB.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Ik hoop echt dat ook het federale niveau zal meegaan in dat verplichte re-integratietraject voor bij wie het mogelijk is. Ik denk dat dit een heel mooie stap zou zijn, en dat dit ons ook tanden zou geven om er volledig voor te gaan. Daarnaast moeten we, zoals de SERV zei, ook aandacht hebben voor het preventieve. Het is een en-en-verhaal dat mooi in evenwicht moet zijn. Ik heb er vertrouwen in en ik ben aangenaam verrast door de dynamiek die u vandaag op tafel legt, minister.

Dat is heel positief. Ik hoop dat het laatste woord er nog niet over gezegd is. We gaan naar budgettaire heel erg moeilijke en uitdagende tijden. Iedereen die we aan het werk kunnen zetten, betekent dubbele winst: eerst voor de persoon in kwestie zelf, zoals de heer Ongena zegt, en verder voor de samenleving, omdat we zo de middelen op een rechtvaardige manier herverdelen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Robrecht Bothuyne aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over correspondentietesten op de arbeidsmarkt – 2523 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

Robrecht Bothuyne (CD&V): Dit is een vraag in opvolging van een beslissing van de Vlaamse Regering en van de federale ministerraad, die op 12 maart een voorontwerp van wet heeft goedgekeurd om discriminatietesten en -toetsen goed te laten functioneren. Het aantal discriminatiegronden zou via dit wetsontwerp worden uitgebreid. Naast ras en gender zou men dan ook discriminatie op basis van leeftijd, politieke overtuiging of handicap kunnen onderzoeken en controleren.

Eind vorig jaar al kondigde de Vlaamse Regering een onafhankelijk, academisch monitoringsysteem aan om eventuele discriminatie binnen sectoren in kaart te brengen. Dit staat in het teken van een inclusief Vlaanderen. Via de objectieve nulmeting zouden sectoren bewustgemaakt worden over welke discriminatie aanwezig is en hoe groot die is. Met behulp van sensibiliserende actieplannen kunnen de sectoren telkens aan de slag gaan om de discriminatie in hun sector terug te dringen.

In hoeverre is er overleg gepleegd met uw federale collega's over de aangekondigde wetwijziging? In hoeverre zal deze wijziging een effect hebben op de Vlaamse correspondentietesten? Is er sprake van overlapping tussen beide initiatieven?

Kunt u een stand van zaken geven over de Vlaamse correspondentietesten? Zijn er reeds metingen gebeurd of gepland? Wat is uw tussentijdse evaluatie van het Vlaamse initiatief?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik begrijp uw zorg dat er het best geen overlap is tussen federale initiatieven om discriminatie op de arbeidsmarkt aan te pakken en de Vlaamse initiatieven. Ik waak daar ook over.

Nu, ik kan u geruststellen. Kort gesteld gaat het federale wetsontwerp over het gebruik van mysterycalls als controlemethode door de federale arbeidsinspectie. Naast de andere bestaande controlemethodes waarover de federale arbeidsinspectie beschikt.

De Vlaamse correspondentietesten zijn geen controlemechanisme – daar wil ik heel duidelijk over zijn – maar wel een middel in de context van zelfregulering door de sectoren. Ze zijn sensibiliserend van aard en dienen om op sectoraal niveau zicht te krijgen op de aard en de mate van discriminerend gedrag op de arbeidsmarkt.

Via addenda non-discriminatie en inclusie bij de sectorconvenanten 2021-2022, bied ik extra financiële ondersteuning aan de sectoren. Sectoren kunnen met dit budget verschillende acties ondernemen. Een van de acties is het organiseren van

een nulmeting. Jullie gaan natuurlijk vragen hoeveel er nu zijn. Ik kan dat nu nog niet zeggen. Er was tijd tot vorige week. Er is op een aantal sectoren gewerkt. Volgende week of de week na de paasvakantie zal ik met dit dossier naar de Vlaamse Regering stappen. U zult me dan alle vragen kunnen stellen over de aanpak.

Zoals u weet, keurde de Vlaamse Regering de sectorconvenanten op 5 maart 2021 goed. Het is mijn bedoeling om de addenda op 2 april aan de Vlaamse Regering voor te leggen. Het is niet voldoende dat de sector dan gewoon wil meedoen, men moet ook zeggen hoe men aan de slag wil gaan rond discriminatie en inclusie. Dan pas wordt een budget ter beschikking gesteld. Op dat moment gaan we een goed zicht krijgen op de manier waarmee men aan de slag gaat.

Er zijn dus nog geen metingen gebeurd. We staan aan het begin van een traject. Het is de bedoeling om dit en volgend jaar de risicoanalyses uit te voeren.

Voor een evaluatie is het dus nog wat vroeg, maar ik ben wel tevreden over de samenwerking met de sectoren om discriminatie op de arbeidsmarkt concreet aan te pakken. Mijn mensen van het kabinet hebben een hele weg afgelegd, dus samen met de sectoren, ook om de aversie die er was bij sommigen, die zich afvroegen waarmee we nu weer afkwamen, wat we nu weer wilden doen, weg te werken, en mee met hen in een traject te stappen naar een positieve kijk op de instrumenten die wij aanbieden.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Minister, dank u wel. Ik begrijp dat ik nog net iets te snel ben wat de correspondentietesten betreft. We hebben al afgesproken om de sectorconvenanten tijdens een hoorzitting te bespreken. Ik denk dus dat we dat op dat moment hier moeten meenemen.

Minister Hilde Crevits: De sectorconvenanten zijn goedgekeurd, maar u zou dat het best bespreken als de addenda ook allemaal zijn goedgekeurd. Anders heeft dat natuurlijk weinig zin. We hebben nu de addenda inzake het duale ook goedgekeurd, en die inzake non-discriminatie komen er dus ook aan.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Dank u wel voor de aanvulling. Op dat moment kunnen we dat dus zeker bekijken. Ik ben ook blij dat er geen overlap bestaat tussen het federale en het Vlaamse initiatief. Vlaanderen is natuurlijk wel bevoegd, in het kader van de dienstencheques, om in de sector van de uitzendarbeid te werken inzake discriminatie. Zijn daar recent nog stappen gezet? Is daarover in overleg voorzien met de federale inspectie, met de federale collega? Het lijkt me immers niet onbelangrijk om alle initiatieven in dezen op elkaar af te stemmen, zodat zowel werknemers als werkgevers door de bomen het bos nog zien.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Minister, ik denk dat u de Vlaamse correspondentietesten inderdaad heel correct hebt geschetst. Het gaat over zelfregulering. Het is de bedoeling om discriminatie op basis van leeftijd, mogelijke beperkingen, afkomst, met andere woorden, puur willekeurige kenmerken, waaraan men niks kan doen, in kaart te brengen, en op die manier ook te gaan sensibiliseren en te polsen op welke manier we mensen ervan kunnen overtuigen om volledig op basis van competenties en potentieel te gaan aanwerven. Op zich zit dat dus correct en goed.

Ik denk dat het geen geheim is dat we van mening verschillen over wat er op federaal niveau is gebeurd. Ik hoop werkelijk dat men er daar toch met een beetje verstand mee zal omgaan, zeker na de coronacrisis. Ik hoop dat dat niet zal leiden tot het uitsturen van valse cv's naar mensen die net opnieuw beginnen aan te werven, en dat dat niet zal leiden tot weet ik welke georganiseerde vorm van wantrouwen. Ik hoop dat men daar toch zeer, zeer goed over zal nadenken. Minister,

ik wil u, als Vlaams minister van Werk, toch ook vragen dat u dat niveau zou oproepen tot enige redelijkheid en respect voor ondernemers. Dat staat, voor alle duidelijkheid, op geen enkele manier de strijd tegen discriminatie in de weg. Die moeten we echter op een slimme manier voeren, en die zullen we niet kunnen voeren door het uitsturen van valse cv's, wel door wat we Vlaams doen, namelijk inzetten op zelfregulering en dit op een slimme manier in kaart brengen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, dank u wel. In de dienstenchequesector heeft men al de mysterycalls gedaan. Die liep eigenlijk voorop. De resultaten waren er, maar zoals we hier al herhaaldelijk hebben besproken, zijn er ook ernstige knipperlichten waarmee aan de slag moet worden gegaan. Dat zit niet alleen bij de dienstenchequebedrijven, maar natuurlijk soms ook bij mensen die iemand aanwerven.

De focus ligt inderdaad op zelfregulering. Er zijn organisaties die ook al hebben laten weten dat ze een voorkeur hebben voor het Vlaamse initiatief. Ik wil ze echter eigenlijk echt uit elkaar halen. Het ene gebeurt naar aanleiding van een onderzoek door de inspectie, meestal omdat er al een klacht is geweest, zodat men beslist dat toch eens van naderbij te bekijken. In het andere geval gaat het om zelfregulering en worden er dus ook met de ondernemingen, met de sector afspraken gemaakt. Die weet dus ook wat er zal gebeuren. Ik vind dat dus eigenlijk een groot verschil. Het is sensibiliserend, maar het doel is natuurlijk wel het uit de wereld helpen van discriminatie.

Ik heb ook geleerd, ik heb het ook al een paar keer verteld, dat inzicht krijgen in onbewuste mechanismes die achter de discriminatie zitten, soms al voldoende is om discriminatie weg te werken. Niet alle discriminatie gebeurt immers bewust, soms zijn er ook onbewuste factoren en associaties die bijzonder onterecht zijn. Die moeten we de wereld uit helpen. Wordt dus vervolgd.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Dat is duidelijk.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Tom Ongena aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de invoering van het facturatiemodel voor de dienstencheques – 2533 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: De heer Ongena heeft het woord.

Tom Ongena (Open Vld): Ik wil met deze vraag polsen naar de stand van zaken bij de omvorming van het dienstenchequesysteem naar een facturatiemodel. Van- daag moet men op voorhand cheques bestellen. De ambitie was om het systeem maximaal te digitaliseren zodat men elektronische dienstencheques zou kunnen bestellen. Alleen blijkt uit de praktijk dat de idee om naar bijna 95 procent te gaan aan digitale dienstencheques niet lukt. Dat blijft echt wel haperen op ongeveer drie op tien. Uit recente cijfers van de gebruikers blijkt dat zij nog altijd de voorkeur geven aan papieren cheques.

Het systeem van papieren cheques heeft voor- en nadelen maar in het regeerakkoord staat dat we moeten nagaan of we niet naar een facturatiemodel kunnen gaan waarbij gebruikers via een factuur hun prestaties betalen op het einde van de maand, nadat de prestaties zijn geleverd.

De idee is niet nieuw. Ook uw voorganger, Philippe Muyters, had aan het eind van de vorige legislatuur al gezegd dat hij dit zou onderzoeken. Hij had aan het Departement Werk en Sociale Economie (WSE) de opdracht gegeven om die oefening te maken.

Tijdens ons bezoek aan het departement WSE, heel lang geleden, toen we nog fysiek buiten mochten komen, werd ons bevestigd dat die studie lopende was. Intussen zijn we twee jaar verder en is mijn vraag wat de stand van zaken is van het onderzoek naar de invoering van een mogelijk facturatiemodel.

Zijn er al resultaten? Zo niet, tegen wanneer worden die verwacht? Zijn er eventueel tussentijdse resultaten of bevindingen? Wanneer denkt u hierin een beslissing te nemen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Het Departement WSE onderzoekt momenteel inderdaad verschillende pistes voor een nieuw model en een meer digitale oplossing voor de dienstencheques.

Deze oefening is opgestart in 2020. In het najaar van 2019 lag de focus op de uitrol van de nieuwe overheidsopdracht voor de aanstelling van het uitgiftebedrijf. Deze procedure is goed gelopen en Sodexo is op 1 januari 2020 aangesteld in het kader van de nieuwe overheidsopdracht. Met de coronacrisis heeft de oefening over het toekomstmodel sinds maart 2020 wat vertraging opgelopen. Ik moet daar open over zijn en ik moet ook zeggen dat mijn leidinggevend ambtenaar en zijn team zich momenteel te pletter werken om corona te kunnen opvangen. De focus lag vorig jaar dus op het nemen van de nodige coronamaatregelen en het ondersteunen van de dienstenchequesector. U hebt de moeilijkheden ook meebeleefd over het openhouden en ondersteunen daarvan.

Een externe consultant heeft eerst een analyse gemaakt van de dienstencheque-maatregel en de noden van de betrokken actoren. Dit gebeurde binnen een PIO-project (Programma Innovatieve Overheidsopdrachten) ondersteund vanuit het beleidsdomein Economie, Wetenschap en Innovatie (EWI). Voor de analyse werd eerst een brainstormoefening georganiseerd waarin ook een aantal vertegenwoordigers van de dienstenchequesector aanwezig waren. Op deze manier werden hun belangen in kaart gebracht.

Vervolgens werden er alternatieve modellen onderzocht, naast het facturatiemodel dat vooraf al door de administratie werd uitgewerkt. Uit de verschillende modellen werd dan een model gekozen door de administratie dat verder werd uitgewerkt in samenspraak met de externe consultant. Deze oefening werd eind 2020 afgerond.

Het Departement WSE maakt nu een vergelijking tussen het bestaande model, het facturatiemodel dat door het departement werd ontwikkeld en het model ontwikkeld met de externe consultant. Voor elk model worden de voor- en nadelen duidelijk opgelijst. Op basis van deze vergelijking kunnen we dan kiezen of we veranderen en zo ja, welke model we kiezen.

Voor mij is het van belang dat we kiezen voor een model dat zoveel mogelijk rekening houdt met alle actoren in het stelsel, namelijk de gebruikers, de bedrijven en de huishoudhulp zelf. We moeten ook oog hebben voor de continuïteit, de digitalisering en de kostprijs. Die vergelijking wordt op dit ogenblik afgerond. Ik hoop die binnenkort te kunnen bekijken. Wijzigingen aan het operationele model vereisen sowieso een aanpassing van de regelgeving. Bovendien kunnen grote wijzigingen binnen de huidige overheidsopdracht niet efficiënt uitgerold worden.

Ik heb wel de ambitie om, na de uitvoering van de huidige opdracht, nog tijdens deze legislatuur het nieuwe model te kunnen heropstarten.

De voorzitter: De heer Ongena heeft het woord.

Tom Ongena (Open Vld): Dank u wel, minister. Ik heb er alle begrip voor dat dit wat meer tijd vergt. Het is evident dat deze mensen andere katten te geselen hadden, andere prioriteiten hadden. Ik heb er geen enkel probleem mee dat het allemaal wat langer duurt. Bovendien moeten we niet te snel willen gaan en niet over één nacht ijs gaan. Zoals u zelf zegt, zijn er verschillende betrokkenen, zoals de gebruikers, waarvoor zo'n facturatiemodel wel een enorme verbetering zou kunnen inhouden. Ik ben natuurlijk ook niet blind voor het feit dat dit wel wat nadelige effecten kan hebben op het vlak van liquiditeit voor ondernemingen die het al niet gemakkelijk hebben, gelet op de discussie over de winstmarges. Ik vind het dus goed dat we alles goed in kaart brengen.

Minister, u hebt me wel wat nieuwsgierig gemaakt. Ik heb begrepen dat er een derde model is. Naast het huidige model en het facturatiemodel ligt er nu blijkbaar een derde model op tafel. Ik wil natuurlijk graag weten hoe dat model eruitziet. Kunt u daar al iets over zeggen? Ik steun in ieder geval uw ambitie om nog deze legislatuur knopen door te hakken. Ik vraag me af of het facturatiemodel of het derde model – dat me nog altijd intrigeert – een beter model zal zijn dan het model dat we vandaag hebben. We botsen namelijk nog op heel veel problemen, zoals de vervallen cheques van mensen die overleden zijn. Ik weet dat er goede stappen vooruit gezet werden, maar het model botst altijd wel op zijn limieten. Mochten we vandaag een systeem van dienstencheques invoeren, weet ik niet of we nog zouden kiezen voor zo'n model met papieren cheques. Waarschijnlijk zouden we dan meer kiezen voor de digitale weg en eventueel zelfs voor het facturatiemodel. Ik denk dat het wel belangrijk is dat we daarin een verbetering aanbrengen.

Minister, in welke mate kunt u al de contouren schetsen van dat derde model?

De voorzitter: Ik zie dat de derde weg tot de verbeelding spreekt.

Mevrouw Gennez heeft het woord.

Caroline Gennez (Vooruit): Eerst en vooral vind ik het belangrijk dat de gebruiksvriendelijkheid van het systeem gegarandeerd blijft. Uiteraard moeten we maximaal inzetten op de digitale weg. Maar ook de mensen die minder 'wendbaar' zijn en nog niet mee zijn op de digitale snelweg – zoals heel wat senioren – moeten natuurlijk ook mee blijven kunnen. Ik steun dus de vraag naar meer gebruiksgemak.

Verder moeten we ervoor opletten dat we geen opwaartse druk krijgen op de prijzen van de cheques. Enkele weken geleden voerden we hier de discussie over het doorrekenen van extra kosten door bepaalde dienstenchequebedrijven aan de gebruikers van die cheques. Ik vind het belangrijk dat dit niet nog veel gemakkelijker wordt via een nieuw model. Het is natuurlijk een systeem dat verschillende doelstellingen dient, zoals het mogelijk maken van betaalbare huishoudhulp voor veel mensen en ervoor zorgen dat mensen aan de slag kunnen. Die doelstellingen moeten gegarandeerd blijven in eender welk betalingsmodel. Dat is ons pleidooi. Het valt misschien een beetje buiten het bestek van de vraag van collega Ongena, minister, maar u had beloofd om in kaart te brengen welke organisaties of ondernemingen welke kosten doorrekenen aan hun klanten. Hoeveel staat het daarmee?

De voorzitter: De heer Buysse heeft het woord.

Yves Buysse (Vlaams Belang): Dank u, voorzitter. Het is al gezegd: het huidige systeem waar we mee werken is een efficiënt systeem, heel transparant, controleerbaar. Maar ik ben er niet van overtuigd dat wat hier voorgesteld wordt – of de richting die het uitgaat – wel het antwoord is op de vragen die aanvankelijk aan de grondslag lagen. Collega Ongena heeft al verwezen naar de kwestie van de cheques bij het overlijden van de gebruiker. Dat is al volledig geregeld door de minister, dat is opgelost. Dan zijn er de vervallen cheques. Dat kan inderdaad een probleem zijn. De geldigheidsduur kan eventueel een oplossing bieden. En er is de promotie van de elektronische dienstencheques: dat is natuurlijk ideaal, maar ook daarin kun je nooit naar 100 procent gaan, daarvan ben ik me bewust.

Maar we moeten opletten dat we door het oplossen van een aantal problemen misschien geen nieuwe problemen creëren. Er zijn bijvoorbeeld nu al bedrijven die extra kosten factureren. Dat is al gezegd door collega Gennez. We weten dat: de gebruikers betalen al een factuur, en dan komt er daarnaast nog een andere factuur. Wordt dat één groot systeem, hoe zit dat precies? De transparantie voor de gebruikers is op dit ogenblik wel heel goed, vind ik. Men kan perfect weten waar men staat. Zeker met het digitale systeem kan men perfect zien wat men betaald heeft, op enkele dagen tijd. Dat vind ik een heel goed systeem. Ik vraag me af hoe men dat kan verbeteren met een facturatiesysteem waarbij pas een maand later een factuur in de brievenbus komt. Men gaat toch niet elke week factureren, dat zal ook niet gaan. Dus ik vraag me af of dat wel zo'n goede zaak is. Daar kun je ook een technische vraag bij stellen, want als je 'dienstverlening' op de factuur zet, dan is daar ook BTW aan gekoppeld. Hoe gaat men dat in de praktijk brengen?

En het belangrijkste – dat ook al licht aangeraakt wordt door de vraagsteller, en iets waar ik zeer gevoelig voor ben –, dat is de mogelijke vertraging in de cashflow die men zal creëren. De bedrijven hebben 90 procent van de inkomsten in feite onmiddellijk nodig om de lonen uit te betalen, dat weet u. Dus elke vertraging die er zou kunnen komen, doordat de inkomsten wat later komen, of omdat het betaalgedrag van sommige mensen misschien niet 100 procent oké is, kan voor serieuze cashflowproblemen zorgen. Vooral in een sector waarvan we weten dat de bedrijven het al heel moeilijk hebben om het hoofd boven water te houden. Het nieuwe systeem mag dus zeker niet tot gevolg hebben dat men daardoor in de problemen komt.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Ik wil uit pure curiositeit weten, minister, of er eigenlijk nog andere landen zijn – bij mijn weten is het niet zo – waar de overheid zo fors tussenkomt in de financiering van poetshulp? Als u daar niet op kunt antwoorden, alle begrip uiteraard, maar ik wou het gewoon graag weten, omdat het wel belangrijk is om te weten naar welk systeem we overgaan.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Dank u wel, collega's, voor de heel erg grote interesse voor het nieuwe model. Dat was eigenlijk niet verwacht, collega Ongena. Ik zal sowieso proberen te antwoorden, uiteraard zonder uw nieuwsgierigheid al volledig te kunnen bevredigen.

Het derde model, collega Ongena, is in het kader van het PIO-project ontwikkeld. Het werd mij ook nog niet in detail toegelicht. Het is technisch gezien nieuw. Het is gebaseerd op een centraal 'business process management'. Dat is software die het stappenplan van een dienstencheque bevat en controleert, in combinatie met een bankplatform. Dat model is vooruitstrevend in de manier waarop het dienstencheques beschikbaar stelt. Het maakt eigenlijk gebruik van innovaties in de markt, maar aan het concept wordt niet zoveel veranderd. Het is gewoon de verwerking, en de structuur daarachter, die gebruiksvriendelijker zou moeten worden.

Dan zijn er de administratiekosten, collega Gennez. We hebben hierover een gezamenlijk overleg gehad met de sector. We hebben nu een bilateraal overleg met de vakbonden en de werkgeversorganisaties. De sector staat redelijk unaniem zeer weigerachtig tegenover een ingrijpen hierop. Ze hebben de middelen nodig om de kosten te kunnen dragen. Ik heb aan de sector zelf gezegd dat ik transparantie wens. Ik wil dat elke burger kan zien wat de extra kosten zijn die worden aangerekend. Als men vindt dat men daar de vrijheid in heeft, is het maar normaal voor zo'n zwaar gesubsidieerde sector dat men transparant is en dat wij de mensen transparante informatie kunnen geven. Wordt vervolgd.

De bezorgdheden van de spelers worden zeker meegenomen, mijnheer Buysse, bijvoorbeeld de cashflow bij de bedrijven. We doen dat door een actieve betrokkenheid te garanderen.

Mijnheer Ronse, ons systeem van dienstencheques is relatief uniek in de wereld. Voor sommige zaken zijn we vrij uniek. Het wordt soms wel als voorbeeld aangehaald. Het is niet omdat men in dezen uniek is, dat het per definitie slecht is.

De oefening rond de facturatie en het nieuwe model, collega Ongena, wordt afgerond. Dan ben ik zeker bereid om de resultaten eerst met jullie te delen, vooraleer we daar beslissingen over nemen. Dat is sowieso een heel groot manoeuvre dat we daar moeten doen.

De voorzitter: De heer Ongena heeft het woord.

Tom Ongena (Open Vld): Dank u wel, minister, voor de toelichting.

Voor alle duidelijkheid, ik heb er zelf naar verwezen, zo'n hervorming naar een facturatie- of ander model moet natuurlijk samenhangen met de discussie over de rentabiliteit. Het is daarom ook goed, minister, dat de dienstenchequeondernemingen zelf daar van bij het begin bij worden betrokken. We kunnen het ene echt niet los zien van het andere. Dat betekent niet dat we blind moeten zijn voor de beperkingen van het huidige systeem dat in 2004 is ingevoerd. Zeventien jaar geleden! Er zijn vandaag veel mogelijkheden om dat systeem gebruiksvriendelijker te maken. We moeten die oefening maken.

Minister, het model bracht voor mij onduidelijkheid. Ik ben ook maar een simpele jurist. Business proces management, dat zegt me niets. Ik kijk uit naar de zaken die uiteindelijk allemaal uit de bus gaan komen. Ik juich toe dat u met de definitieve beslissingen naar het parlement gaat komen om dat eens voor te stellen. Misschien krijg ik dan een beter zicht op het nieuwe model.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ilse Malfroot aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale Economie en Landbouw, over de oververtegenwoordiging van jongeren in de intensieve tijdelijke werkloosheid

– 2534 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Robrecht Bothuyne

De voorzitter: Mevrouw Malfroot heeft het woord.

Ilse Malfroot (Vlaams Belang): Minister, een nieuwe analyse van hr-dienstverlener SD Worx toont aan dat werknemers onder de 25 jaar zo'n 40 procent vaker intensief tijdelijk werkloos zijn dan gemiddeld.

De relatief lange periode in tijdelijke werkloosheid valt deels te wijten aan de tewerkstelling in zwaar getroffen sectoren: de horeca, de event- en cultuursector en de reissector. Er zijn dan ook goede redenen om aan te nemen dat een deel van de vele mensen die lange tijd op non-actief werden gezet, bijvoorbeeld in de tijdelijke werkloosheid, de weg naar werk niet zullen terugvinden.

De gevolgen van de pandemie op de tewerkstellingskansen van jongeren zijn ernstig. Voor deze leeftijdsgroep is een baan bemachtigen en behouden in crisistijd geen evidentie. Op jaarbasis, van februari 2019 tot februari 2020, daalde de werkzaamheidsgraad van de 20- tot 24-jarigen met 3 procentpunten tot 49 procent. Hiermee vormen jongeren de zwaarst getroffen groep.

Om, onder andere, stijgende jongerenwerkloosheid te voorkomen was u, minister, vragende partij voor een inschrijvingsverplichting bij VDAB voor intensief tijdelijk werklozen vanaf 1 april. Een dergelijke beleidskeuze is, echter, een bevoegdheid van de Federale Regering en deze schortte de inschrijvingsverplichting tot eind juni op.

Minister, welke conclusies trekt u uit het rapport van SD Worx met betrekking tot de lange duur in tijdelijke werkloosheid onder jongeren? Welke beleidsmaatregelen neemt u om een jongerenwerkloosheidsgolf na het wegvallen van de steunmaatregelen te voorkomen? Denkt u dat VDAB hiervoor over de nodige en voldoende middelen beschikt? Welke argumenten haalt de Federale Regering aan bij de beslissing om de inschrijvingsverplichting bij VDAB op te schorten tot 1 juni? Hoe evalueert u die argumenten? Bereikt VDAB de jongeren in tijdelijke werkloosheid in voldoende mate met opleidingen of een jobaanbod op maat? Is een vrijwillige bereidwilligheid om hiervan gebruik te maken voldoende?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega Malfroot, dank u wel. Dit is ook een heel interessante vraag, en ik vind "een vrijwillige bereidwilligheid" wel een mooie combinatie.

We stellen vast dat de verdeling qua leeftijd bij de tijdelijk werklozen globaal genomen nauw aansluit bij de leeftijdsverdeling onder de werkende populatie. We zien wel dat in de periodes van de eerste en tweede lockdown het aandeel jongeren in intensieve tijdelijke werkloosheid, dus gedurende drie maanden tien dagen per maand, steeg. Dat is te wijten aan het feit dat jonge werknemers oververtegenwoordigd zijn in de sectoren die hard zijn getroffen door de coronamaatregelen. De studie van SD Worx geeft dat ook aan. Zo telt de horecasector in Vlaanderen het hoogste aandeel werkende jongeren van alle beroepssectoren. Een op de zes werknemers daar is jonger dan 25 jaar.

Tijdelijk werklozen worden door VDAB bereikt via brief en mail. Daarnaast wordt er een extra communicatie gestuurd naar alle tijdelijk werklozen die tien dagen per maand tijdelijk werkloos zijn. Wat positief is, is dat, ondanks de vrijblijvendheid van die communicatie, jongeren relatief meer en beter worden bereikt met een dergelijke actie. Zo werd 5,3 procent bereikt met minstens één opgestarte competentieversterkende actie, terwijl dat maar 3,2 procent was bij de plus 25-jarigen. 4,3 procent werd daarbovenop bereikt met minstens één begeleidingsactie. In totaal werd 8,2 procent van de min 25-jarigen die minstens één dag tijdelijk werkloos waren, bereikt met minstens één competentieversterkende of begeleidingsactie. Dat is ongeveer het dubbele van het cijfer bij de plus 25-jarigen.

Collega's, uiteraard is dat echter het topje van de ijsberg. Net door het vrijwillige karakter van het aanbod kunnen we veronderstellen dat de tijdelijk werklozen die ingaan op het aanbod, sterk intrinsiek gemotiveerd zijn. Bovendien doet het de tijdelijke werkloze ook nadenken over de mogelijkheden die hij of zij heeft. In veel gevallen zal de tijdelijk werkloze weer aan de slag kunnen gaan bij zijn werkgever.

Waar dat niet het geval zal zijn, zorgt de huidige sensibilisering van de tijdelijk werkloze er toch al voor dat hij of zij heeft stilgestaan bij zijn loopbaan, waardoor het inschattings- en bemiddelingsproces vlotter kan verlopen.

Collega, ik ben zelf vragende partij voor de verplichte inschrijving van intensief tijdelijk werklozen bij VDAB. Dat was immers de kern van uw vraag. Ik hamer daar eigenlijk al lang op en zal dat ook blijven doen, niet om een heksenjacht te starten, maar om duidelijk te maken dat we echt geloven in de noodzaak van competentieversterking door elders te werken, een opleiding of stage te volgen. De federale wetgever heeft geopteerd voor eenvoud in het stelsel van tijdelijke werkloosheid door overmacht. Ik ben niet de woordvoerder van die regering. Ik hoop ook op het nodige voortschrijdend inzicht. Ik vind het echter persoonlijk een gemiste kans dat mensen zich niet moeten inschrijven. Men zou kunnen zeggen dat het al zo erg is met corona, maar ik vind dit net een uitgelezen periode om zich bij te scholen. Ik hoef de argumenten die ik al zo vaak heb herhaald, hier echter niet nog eens te herhalen.

U vroeg ook nog welke beleidsmaatregelen we nemen om mogelijke jeugdwerkloosheid te voorkomen. Ik wil toch benadrukken dat we aan de hand van de cijfers vandaag niet zien dat het aantal jonge werkzoekenden fors toeneemt. Integendeel, het aantal jonge werkzoekenden in februari was de afgelopen tien jaar nog nooit zo laag. Hoe dat aandeel evolueert, zal uiteraard afhangen van het verdere verloop van de crisis. We mogen ook niet op onze lauweren rusten. Er is het sociaal akkoord dat we hebben gesloten, en er is ook het jeugdwerkplan, waarbij VDAB alle niet-werkende werkzoekende jongeren onder de 25 jaar een aangepaste dienstverlening aanbiedt en elke jongere binnen de vier maanden na de inschrijving een aanbod op maat krijgt.

Kortgeschoolde jongeren kunnen binnen de zes maanden na hun inschrijving ook starten met een competentieversterkende actie.

We hebben tot slot ook nog het Europees Sociaal Fonds (ESF), waar nieuwe projecten en lokale partnerschappen voor jongeren zijn goedgekeurd. Ik trek 24 miljoen euro uit om de komende twee jaar meer dan 6700 jongeren te bereiken. Het gaat dan vooral over kwetsbare jongeren onder de 30 jaar waar gespecialiseerde partners mee op maat begeleiden naar werk of naar een opleiding. Zo heeft men heel wat maatregelen. Maar het is er mij in eerste instantie om te doen dat de hoge aandelen in de tijdelijke werkloosheid niet leiden tot hoge aandelen in de werkloosheid 'as such'.

De voorzitter: Mevrouw Malfroot heeft het woord.

Ilse Malfroot (Vlaams Belang): Minister, dank u voor uw antwoord. Ik vond het een zeer interessant antwoord, want u hebt eigenlijk op al mijn vragen geantwoord.

Meer zelfs, ik denk dat we op dit gebied onze mening delen en dat we hier opnieuw stoten op de bevoegdheidsverdeling inzake het arbeidsmarktbeleid. Dat probleem wordt hier natuurlijk meer en meer belicht. Ik begrijp dat u er ook voorstander van bent om de tewerkstellingskansen van de jongeren zo veel mogelijk te garanderen. U bent er ook voorstander van om dat te doen via een autonoom beleid, los van de bemoeienissen van de Federale Regering. We gaan hier de communautaire discussie niet opnieuw voeren. Ik denk dat we hier deels wel aan hetzelfde zeel trekken. Dat is positief. Ik ga er dan ook van uit dat u als minister alles in het werk stelt om VDAB toch voldoende middelen te geven om die jongeren te begeleiden naar een gepaste job of opleiding. Het zijn natuurlijk die jonge mensen die de samenleving van morgen zullen moeten dragen.

Ik heb geen bijkomende vragen.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): Ik vond het een goede vraag. Het is een belangrijke problematiek. Ik ben blij dat de minister het geen goed idee vindt om die verplichte inschrijving op te schorten. Ik moet eerlijk zijn. Voor mij is het ook een enorme teleurstelling dat dat niet gebeurd is, zeker gelet op het feit dat in het federaal regeerakkoord een asymmetrisch beleid staat, en zeker ook gelet op het feit dat we nu al voelen dat we die mensen maar mondjesmaat bereiken, ondanks de uitzonderlijke inspanningen die de minister samen met VDAB onderneemt. Het zijn mooie aantallen, maar als je dat afzet tegen de totale groep, is dat nog altijd te beperkt. Dat is dus hoogdringend.

Minister, ik wil u toch nog eens oproepen om dat op tafel te blijven leggen en aan minister Dermagne te vragen om dat alleen voor Vlaanderen te regelen en te bewijzen dat het asymmetrisch beleid kan werken. Hij zal daar veel goodwill mee creëren. Dus, minister, nog de vraag of u bereid bent tot een ultiem charmeoffensief.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega Malfroot, soms hebben we dezelfde mening en dezelfde bezorgdheid. Dat kan gebeuren. Ik ben blij dat u het antwoord goed vond. Meestal probeer ik wel op alle vragen te antwoorden. Ik denk dat mijn reputatie op dat vlak niet zo slecht is.

Collega Ronse, ik ben niet alleen bereid om dat aan te kaarten, dat wordt ook aangekaart! Ik weet ook niet of uw charmeoffensief zal helpen. Ik heb ook al gezegd dat desnoods asymmetrisch te doen, als sommigen daarin niet geïnteresseerd zijn. Soms moet ik sociale partners echt nog overtuigen waarom ik die opleidingen zo belangrijk vind en waarom de tijd waarin je tijdelijk werkloos bent, een tijd is waarin je kwetsbaarder wordt, ook op de arbeidsmarkt. Het is dus belangrijk om die zo goed mogelijk te gebruiken.

Maar we zullen doorgaan. Dat is ook een liedje dat om vele redenen al de hele ochtend door mijn hoofd spookt. Er is nu ook: het zal nodig zijn, ook voor zoveel mensen die het weer ontzettend moeilijk hebben na het Overlegcomité van gisteren. Dus ook in die tijdelijke werkloosheid zullen we doorgaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.